

RAPPORTBESPREKING

Vogels van het Witterveld (deel 1), 1983.

Vogels van het Witterveld (deel 2), 1984. G.W. de Vries.

Assen, resp. 17 en 31 pagina's.

Het Witterveld is een vochtig heidegebied, dat voor een deel met opslag en bomen is begroeid. Plaatselijk komt er nog levend hoogveen voor. Het terrein ligt ten zuiden van Assen en is eigendom van die gemeente. Het wordt verhuurd aan het Ministerie van Defensie en het heeft een oppervlakte van 475 ha.

Geert de Vries heeft in 1983 en 1984 dit gebied onderzocht naar het voorkomen van vogels. Hierbij heeft hij geprobeerd een antwoord te vinden op de vragen hoeveel en welke soorten er in dit gebied voorkomen en om welke aantallen het gaat. Het geeft met deze verslagen uitsluitend een opsomming van zijn veldgegevens. De rapporten zouden een basis moeten gaan vormen van de nog te schrijven "Avifauna van het Witterveld".

Na een korte beschrijving van de doelstellingen, de gebruikte methode en het weer, worden enkele resultaten besproken. Daarna volgt een overzichtslijst van de waargenomen soorten en hun aantallen. Tot slot worden de soorten in het kort afzonderlijk besproken. Aardig zijn de beschreven ervaringen van enkele bezoeken (deel 1). Ze laten het enthousiasme en brede belangstelling van de schrijver voor dit natuurgebied goed zien.

Helaas wordt de gebruikte methode onvoldoende beschreven, waardoor het niet mogelijk is om de gegevens met andere resultaten te vergelijken. Zo is niet altijd duidelijk welke interpretatiecriteria zijn gebruikt. In de verslagen wordt een vogel als broedvogels aangemerkt indien deze drie keer zingend of baltsend, op ongeveer dezelfde plaats is waargenomen. Als gevolg hiervan kunnen vogels met een lage trefkans onderteld zijn. Er is niet aangegeven of er tussen meer waarnemingen van een bepaalde soort sprake is van een tussenliggende periode van tien dagen, zodat voorkomen wordt dat doortrekkers als broedvogels worden aangemerkt. Onduidelijk is ook hoe

minimumaantallen zijn verkregen van soorten die niet zijn geïnventariseerd.

Uit de verslagen blijkt voor het Witterveld het relatief grote aantal broedparen van Wulp (17-19 paar), Roodborsttapuit (5-8 paar), Boompieper (32-49 paar), Sprinkhaanrietzanger (2-12 paar), Geelgors (18-23 paar), en Kneu karakteristiek is. Helaas zijn het Korhoen en de Patrijs die hier in 1976 nog broedden, uit het gebied verdwenen. Wel zijn er in het begin van januari 1984 nog twee vrouwelijke Korhoenders gezien. Het betrof hier vermoedelijk zwervende exemplaren.

Na vergelijking van de gegevens uit het rapport van de Koperwiek uit 1976, is het verheugend te constateren, dat het aantal roofvogels is toegenomen en dat voor de rest de samenstelling van de vogelbevolking, op het Korhoen en de Patrijs na, in de laatste tien jaar tamelijk stabiel gebleven.

JGC